

Brussel, 26 augustus 2025
(OR. en)

12253/25

Interinstitutioneel dossier:
2025/0253 (NLE)

PECHE 236

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	26 augustus 2025
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2025) 458 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2026 en tot wijziging van Verordening (EU) 2025/202 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

De delegaties vinden hierbij document COM(2025) 458 final.

Bijlage: COM(2025) 458 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 26.8.2025
COM(2025) 458 final

2025/0253 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2026 en tot wijziging van Verordening (EU) 2025/202 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid (“de GVB-basisverordening”)¹ moeten de mariene biologische rijkdommen zo worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten worden hersteld tot en worden behouden op een niveau dat hoger is dan datgene wat de maximale duurzame opbrengst (“MDO”) kan opleveren. Een belangrijk instrument daarvoor is de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden in de vorm van totale toegestane vangsten (“TAC’s”) en quota.

Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het meerjarenplan voor de Oostzee (“MJP”)² bevat de diverse streefbandbreedten voor de visserijsterfte. Deze bandbreedten worden in dit voorstel gebruikt om de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (“GVB”) te bereiken, en met name de MDO te herstellen en te behouden.

Dit voorstel bevat de vangstmogelijkheden voor 2026 voor de commercieel belangrijkste visbestanden in de Oostzee. Het reglementeert ook de mariene recreatievisserij voor zover dat nodig is om de onder deze verordening vallende visbestanden in stand te houden. Om de jaarlijkse TAC- en quotabesluiten te vereenvoudigen en te verduidelijken, worden de vangstmogelijkheden in de Oostzee sinds 2006 bij een afzonderlijke verordening vastgesteld.

• Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein

Het voorstel stelt TAC’s en quota vast op een niveau dat verenigbaar is met de doelstellingen van de GVB-basisverordening en het MJP.

• Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie

Het voorstel strookt met ander beleid van de Unie, en met name met het milieubeleid.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is dus niet van toepassing.

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/2023-01-01>).

² Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

- **Evenredigheid**

In het voorstel worden de vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig de doelstellingen van de GVB-basisverordening en het MJP. Krachtens artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van de GVB-basisverordening beslissen de lidstaten zelf hoe zij de hun toegewezen vangstmogelijkheden volgens bepaalde in die artikelen vermelde criteria toewijzen aan vissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten beschikken dus over de nodige beoordelingsmarge om de TAC's die zij in het voorstel toegewezen krijgen, te verdelen conform hun sociale/economische voorkeursmodel.

- **Keuze van instrument**

Een verordening wordt het geschiktst geacht omdat het met een verordening mogelijk is om voorschriften vast te stellen die rechtstreeks van toepassing zijn op de lidstaten en de betrokken bedrijven. Op deze manier kunnen de voorschriften tijdig en op geharmoniseerde wijze worden uitgevoerd, waarmee de rechtszekerheid wordt vergroot.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De Commissie heeft, met name via de adviesraad voor de Oostzee, belanghebbenden geraadpleegd op basis van haar mededeling “Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2026” (COM(2025) 296 final). De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) leverde de wetenschappelijke basis voor het voorstel. Met de standpunten van de geraadpleegde belanghebbenden over de betrokken visbestanden is rekening gehouden voor zover dat mogelijk was zonder tegen het bestaande beleid in te gaan of de toestand van kwetsbare bestanden te verslechteren.

Het wetenschappelijke advies over vangstbeperkingen en over de toestand van de bestanden werd in juni 2025 ook met de lidstaten besproken in het regionale forum Baltfish.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De Commissie heeft de ICES geraadpleegd, waarvan het wetenschappelijk advies berust op een door zijn deskundigengroepen en besluitvormingsorganen opgezet advieskader en wordt uitgebracht in lijn met zijn kader-partnerschapsovereenkomst met de Commissie.

De Unie verzoekt de ICES jaarlijks om wetenschappelijk advies over de toestand van de belangrijke visbestanden. Het ontvangen advies heeft betrekking op alle bestanden in de Oostzee en er worden TAC's voorgesteld voor de commercieel belangrijkste bestanden³.

- **Effectbeoordeling**

Het voorstel maakt deel uit van een langetermijnaanpak waarbij de visserijen worden gebracht en behouden op niveaus die op lange termijn duurzaam zijn. Verwacht wordt dat deze aanpak mettertijd resulteert in i) een stabiele visserijdruk; ii) hogere quota; en dus iii) een beter inkomen voor vissers en hun gezinnen. De toename van de aanlandingen zal naar verwachting ten goede komen aan i) de visserijsector; ii) consumenten; iii) de verwerkende industrie en de detailhandel; en iv) de rest van de sector die verbonden is met de commerciële visserij en de recreatievisserij. In dit verband moet worden gewezen op het belang van de koppeling tussen duurzame visserij en een gezond marien milieu in de Oostzee. Zo'n koppeling is in lijn met de biodiversiteitsstrategie en andere daarmee samenhangende initiatieven, en met name met het

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>.

EU-actieplan voor mariene ecosystemen en visserij⁴ and the European Ocean Pact en het Europees oceaanspact⁵.

Het is de bedoeling om met dit voorstel een kortetermijnaanpak te vermijden en te streven naar duurzaamheid op de lange termijn. Daarom houdt het rekening met initiatieven van belanghebbenden en adviesraden indien deze initiatieven positief zijn beoordeeld door de ICES en/of het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV). Het voorstel van de Commissie (SEC(2011) 891) dat tot de GVB-basisverordening heeft geleid, was gebaseerd op een effectbeoordeling waarin werd gesteld dat de verwezenlijking van de MDO-doelstelling weliswaar een noodzakelijke voorwaarde was voor ecologische, economische en sociale duurzaamheid, maar dat deze drie doelstellingen niet los van elkaar kunnen worden verwezenlijkt.

Dankzij de besluiten over de vangstmogelijkheden in de Oostzee is het tot 2019 gelukt om de TAC's voor alle bestanden vast te stellen met een MDO-advies in overeenkomst met de MDO-bandbreedten op het moment van de vaststelling, behalve voor haring in het westelijke deel van de Oostzee. Dankzij deze besluiten is het ook gelukt om de bestanden weer op te bouwen en de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden weer met elkaar in evenwicht te brengen. In 2019 werd echter duidelijk dat kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee onder zware druk stond. Volgens ICES-ramingen zal dit bestand de komende jaren hoogstwaarschijnlijk onder het instandhoudingsreferentiepunt (B_{lim}) blijven. In 2021 werd duidelijk dat ook het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee al jaren onder B_{lim} lag, en wees de ICES er ook op dat diverse zalmopvolgingen het niet goed deden. Volgens ICES-ramingen tot 2020 lag de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee onder het instandhoudingsreferentiepunt MDO $B_{trigger}$. Sinds 2023 raamt de ICES dat de biomassa sinds de jaren 1990 in werkelijkheid rond B_{lim} schommelde. Deze biomassa is sinds 2021 toegenomen en ligt naar raming boven B_{lim} , maar nog steeds ver onder MDO $B_{trigger}$. De biomassa van haring in de Botnische Golf is sinds de piek in 1994 voortdurend afgenomen. Naar aanleiding van een benchmarking in 2024 wordt geraamd dat die biomassa sinds 2019 onder $B_{trigger}$ ligt en verder is afgenomen tot een van de laagste geregistreerde niveaus, halverwege tussen MDO $B_{trigger}$ en B_{lim} . De biomassa van sprot is de afgelopen jaren aanzienlijk afgenomen tot het laagste niveau sinds 1990 en ligt dicht bij MDO $B_{trigger}$. Al met al is er nog een verdere verbetering van de situatie nodig om de bestanden in de Oostzee op MDO-niveau te brengen en te houden.

Op 28 mei 2025 publiceerde de ICES zijn wetenschappelijk advies voor de verschillende bestanden in de Oostzee voor 2026. Voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee werd het advies voor 2025 herhaald vanwege de ongewijzigde (kritieke) toestand van het bestand. Het advies voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee (van 2024), voor kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee en voor zalm in de Finse Golf is gebaseerd op de voorzorgsbenadering. De biomassa van beide kabeljauwbestanden blijft onder B_{lim} . Het MDO-advies voor de overige zeven bestanden bevatte de volgende ramingen van de biomassa:

- sprot, haring in de Golf van Riga en schol liggen boven MDO $B_{trigger}$;

⁴ Mededeling van de Commissie van 21 februari 2023 aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, EU-actieplan: bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor duurzame en veerkrachtige visserij, (COM(2023) 102 final).

⁵ Mededeling van de Commissie van 5 juni 2025 aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's — Het Europees oceaanspact (COM(2025) 281 final).

- haring in het centrale deel van de Oostzee en haring in de Botnische Golf worden geraamd op minder dan $MDO_{B_{trigger}}$;
- haring in het westelijke deel van de Oostzee ligt onder B_{lim} ; en
- de toestand van zalm in het hoofdbekken blijft naar verwachting sterk van populatie tot populatie uiteenlopen (van onder R_{lim} tot boven R_{MDO}).

Daarom wordt voorgesteld om de in 2025 gevolgde aanpak voor zalm in het hoofdbekken te handhaven, maar de TAC met 27 % te verlagen. Ook wordt voorgesteld de vangstmogelijkheden voor haring in de Botnische Golf ten opzichte van 2025 met 62 % te verlagen, voor haring in de Golf van Riga met 17 % en voor schol met 3 %. Voorts wordt voorgesteld de vangstmogelijkheden voor zalm in de Finse Golf met 1 % te verhogen ten opzichte van 2025 en de vangstmogelijkheden voor haring en sprot in het centrale deel van de Oostzee ongewijzigd te laten. De bijvangsttoewijzingen voor kabeljauw in het oostelijke en het westelijke deel van de Oostzee en voor haring in het westelijke deel zouden afnemen met respectievelijk 63 %, 84 % en 50 % ten opzichte van 2025.

De economische impact van het voorstel voor 2026 zal dan ook zijn dat de totale vangstmogelijkheden voor zes lidstaten zullen afnemen en voor twee lidstaten stabiel zullen zijn. Al met al leidt het voorstel tot een niveau van ongeveer 295 000 ton, wat neerkomt op een afname van 14,3 % ten opzichte van de vangstmogelijkheden voor 2025.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel blijft flexibel wat betreft de toepassing van quota-uitwisselingsmechanismen die al in de vorige jaren waren vastgelegd in de verordeningen inzake de vangstmogelijkheden in de Oostzee. Er worden geen nieuwe regels of nieuwe administratieve procedures voor de overheidsinstanties van de Unie of de lidstaten voorgesteld die tot hogere administratieve lasten zouden kunnen leiden.

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening voor 2026. Daarom bevat het geen herzieningsclausule.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de EU.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De monitoring en de naleving van de voorschriften worden gewaarborgd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁶.

⁶ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

- **Artikelsgewijze toelichting**

In dit voorstel worden de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden en groepen bestanden in de Oostzee voor 2026 vastgesteld.

Bij de vaststelling van de quota van de Unie voor met de Russische Federatie gedeelde bestanden zijn de hoeveelheden van het historisch aandeel van de Russische Federatie in deze bestanden in mindering gebracht op de door de ICES geadviseerde vangsten. De aan de lidstaten toegewezen vangstmogelijkheden zijn vermeld in de bijlage bij het voorstel.

Voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee heeft de ICES, in overeenstemming met de Commissie, voor 2026 zijn advies voor 2025 opnieuw uitgebracht, aangezien het bestand zich in dezelfde kritieke toestand bevindt als in 2025. De ICES had zijn advies voor 2025 verlaagd tot voorzorgsadvies van categorie 3 en was voor nulvangsten voor het zesde opeenvolgende jaar⁷. Gezien de uitputting van de bestanden heeft de Raad vanaf 2019 besloten de gerichte visserij te sluiten en herstelmaatregelen te treffen die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden (een paaisluitingsperiode en een verbod op recreatievisserij, dat voor 2025 werd uitgebreid tot het hele beheersgebied). Deze herstelmaatregelen zijn nog niet lang genoeg van kracht om de bestandssituatie te verbeteren, zodat wordt voorgesteld om de maatregelen overeenkomstig artikel 3, lid 1, van het MJP en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening, in samenhang met artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening te handhaven. Wat het TAC-niveau betreft, is de ICES tot dusver niet in staat geweest om de omvang van de bijvangsten van kabeljauw van het oostelijke deel van de Oostzee in andere visserijen te kwantificeren, maar in elk geval komen er in alle andere visserijen bijvangsten van kabeljauw van het oostelijke deel van de Oostzee voor⁸. Zonder bijvangsttoewijzing van kabeljauw van het oostelijke deel van de Oostzee zouden alle visserijen in het beheersgebied van kabeljauw van het oostelijke deel van de Oostzee moeten worden gesloten. Om de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen van een dergelijke totale sluiting te voorkomen, en bij gebrek aan aanvullende informatie stelt de Commissie voor om, zoals voor 2025, de bijvangst-TAC voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee vast te stellen op het niveau van de gemelde aanlandingen in het beheersgebied van kabeljauw van het oostelijke deel van de Oostzee in 2024, namelijk 159 ton. Dit moet ervoor zorgen dat de visserijdruk op dit bestand niet toeneemt. Bovendien is kabeljauw een onvermijdelijke bijvangst in de demersale platvisvisserij. Selectiever vistuig, dat deze bijvangsten van kabeljauw naar verwachting aanzienlijk zal verminderen, is in april 2025 verplicht geworden in het belangrijkste verspreidingsgebied van kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee⁹.

Voor kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee heeft de ICES zijn beoordeling in 2023 verlaagd tot voorzorgsadvies van categorie 3. In 2025 heeft de ICES nulvangstadvisie verstrekt voor 2026 en 2027¹⁰. De biomassa van het bestand lag gedurende het grootste deel van de voorbije 15 jaar onder B_{lim} . Bijgevolg heeft de Raad vanaf 2021 besloten de gerichte visserij te sluiten en herstelmaatregelen te treffen die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden (een paaisluitingsperiode en een verbod op recreatievisserij). Deze

⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202563>.

⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5276>; <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5649>;
<https://doi.org/10.17895/ices.advice.24799266>.

⁹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/3093 van de Commissie van 13 oktober 2022 tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft specifieke technische maatregelen ter beperking van bijvangsten van kabeljauw in de Oostzee (PB L 2024/3093, 10.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/3093/oj).

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202560>.

herstelmaatregelen hebben de bestandssituatie nog niet verbeterd. Daarom wordt voorgesteld om de maatregelen overeenkomstig artikel 3, lid 1, van het MJP en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening, in samenhang met artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening te handhaven. Wat het TAC-niveau betreft, is de ICES tot dusver niet in staat geweest om de omvang van de bijvangsten van kabeljauw van het westelijke deel van de Oostzee in andere visserijen te kwantificeren, maar in elk geval komen er in alle andere visserijen bijvangsten van kabeljauw van het westelijke deel van de Oostzee voor¹¹. Zonder bijvangsttoewijzing van kabeljauw van het westelijke deel van de Oostzee zouden alle visserijen in het beheersgebied van kabeljauw van het westelijke deel van de Oostzee moeten worden gesloten. Om de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen van een dergelijke totale sluiting te voorkomen, en bij gebrek aan aanvullende informatie stelt de Commissie voor om, zoals voor 2025, de bijvangst-TAC voor kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee vast te stellen op het niveau van de gemelde aanlandingen in het beheersgebied van kabeljauw van het westelijke deel van de Oostzee in 2024, namelijk 42 ton. Dit moet vermijden dat de visserijdruk op dit bestand toeneemt. Bovendien is kabeljauw een onvermijdelijke bijvangst in de demersale platvisvisserij. Selectiever vistuig, dat deze bijvangsten van kabeljauw naar verwachting aanzienlijk zal verminderen, is in april 2025 verplicht geworden in het belangrijkste beheersgebied van kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee¹².

Voor schol heeft de ICES eerder afzonderlijk advies uitgebracht voor de ICES-deelsectoren 21 tot en met 23 en de ICES-deelsectoren 24 tot en met 32. Sinds een benchmarking in 2025 verstrekt de ICES één MDO-advies voor de ICES-deelsectoren 21 tot en met 32¹³. Volgens dit advies is de biomassa van het bestand historisch hoog, hoewel de toestand van de afzonderlijke vissen de afgelopen vijf jaar is verslechterd. Bovendien heeft de benchmarking de perceptie van het bestand veranderd, waardoor de ICES heeft aanbevolen de vangsten voor 2026 met 35 % te verlagen ten opzichte van het advies voor 2025. De Commissie stelt voor om de TAC overeenkomstig artikel 4, lid 3, van het MJP vast te stellen op de FMDO-puntwaarde.

Voor haring in het westelijke deel van de Oostzee adviseert de ICES voor het achtste opeenvolgende jaar nulvangsten toe te staan. Zoals voor 2025 heeft de ICES de omvang van het bestand aanzienlijk neerwaarts bijgesteld en raamt hij het bestand in 2025, ondanks een toename ervan sinds 2024, op slechts 52 % van B_{lim} ¹⁴. Ook blijft de biomassa volgens de ICES-ramingen tot ten minste 2027 onder B_{lim} , zelfs zonder enige visserij. De aanwas ligt al tien jaar lang op een historisch laag niveau. De Raad heeft daarom vanaf 2021 besloten de gerichte visserij te sluiten, behalve voor wetenschappelijke visserij en kleinschalige kustvisserij, en om een TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen om verstikking van andere visserijen te voorkomen. Deze herstelmaatregelen hebben de bestandssituatie nog niet verbeterd. Daarom stelt de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 2, van het MJP voor om de gerichte visserij gesloten te houden en de vrijstelling voor kleinschalige kustvisserij stop te zetten. Wat het TAC-niveau betreft, is de ICES tot dusver niet in staat geweest om de omvang van de bijvangsten van haring van het westelijke deel van de Oostzee in andere visserijen te kwantificeren, maar in elk geval komen er in de gerichte sprotvisserij bijvangsten van haring van het westelijk deel van de Oostzee voor¹⁵. Om de

¹¹ Zie voetnoot 8.

¹² Zie voetnoot 9.

¹³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202773>.

¹⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202614>.

¹⁵ Zie voetnoot 8.

mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen van sluiting van de gerichte sprotvisserij in het beheersgebied van haring van het westelijke deel van de Oostzee te voorkomen, stelt de Commissie bij gebrek aan aanvullende informatie voor om de bijvangst-TAC voor haring in het westelijke deel van de Oostzee vast te stellen op 394 ton.

Voor haring in de Botnische Golf raamt de ICES dat de biomassa is blijven afnemen en in 2025 een van de laagste geregistreerde niveaus heeft bereikt, halverwege tussen MDO B_{trigger} en B_{lim} ¹⁶. Het advies voor vangsten op de F_{MDO} -puntwaarde is een afname van 16 % ten opzichte van het advies voor 2025. Bovendien is er volgens de ICES zelfs zonder enige visserij een waarschijnlijkheid van slechts 30 % dat het bestand zich in 2027 boven MDO B_{trigger} zal herstellen. De ICES vermeldt ook dat met een TAC op MDO F_{lower} de kans dat de biomassa in 2027 tot onder B_{lim} zal dalen, 9 % is. De Commissie stelt daarom voor de TAC overeenkomstig artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 1, van het MJP vast te stellen op 25 560 ton en als herstelmaatregel een paaisluitingsperiode van drie maanden vast te stellen op basis van de soortgelijke paaipatronen van haring in het centrale deel van de Oostzee waarvoor de ICES een speciaal advies heeft uitgebracht¹⁷.

Voor haring in het centrale deel van de Oostzee heeft de ICES in 2023 een benchmarkingstudie uitgevoerd en raamt hij dat de biomassa het grootste deel van de afgelopen dertig jaar onder B_{lim} heeft gelegen, maar sinds 2022 is toegenomen en sinds 2024 boven B_{lim} ligt¹⁸. Als gevolg van een toegenomen biomassa en mogelijk sterke jaarklassen 2024 en 2025 ligt het advies voor vangsten op de F_{MDO} -puntwaarde 26 % hoger dan in 2025. De ICES stelt echter dat de aanwasprognose onzeker is en wijst nogmaals op het probleem van onjuiste rapportage, waardoor de onzekerheid toeneemt. Bovendien is de jaarklasse 2023 zwak en is het bestand kwetsbaar, omdat het bestaat uit diverse genetisch verschillende subpopulaties. Bovendien is, zelfs zonder enige visserij, de kans dat het bestand zich in 2027 boven B_{trigger} zal herstellen volgens ICES-ramingen slechts 52 %. De ICES wijst er ook op dat met een TAC op MDO F_{lower} de kans dat de biomassa onder B_{lim} daalt, zoals bedoeld in artikel 4, lid 6, van het MJP, 6 % is in 2027. Daarom stelt de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 4, en artikel 5, lid 1, van het MJP voor om in 2026 de voor 2025 vastgestelde TAC (83 881 ton) te handhaven en als herstelmaatregel een paaisluitingsperiode van drie maanden vast te stellen op basis van het speciaal advies van de ICES¹⁹.

Voor haring in de Golf van Riga raamt de ICES dat de biomassa weliswaar licht is afgenomen, maar boven B_{trigger} en op historisch hoge niveaus²⁰. De Commissie stelt daarom voor om de TAC overeenkomstig artikel 4, lid 3, van het MJP vast te stellen op de F_{MDO} -puntwaarde.

Voor sprot is de biomassa van het bestand volgens de ICES-ramingen verder afgenomen als gevolg van het bevestigde laagterecord van de aanwas in 2021-2023. Hoewel de biomassa boven MDO B_{trigger} blijft, bereikte de biomassa in 2025 het laagste niveau sinds 1990²¹. Op basis van de prognose dat de aanwas in 2024 tot de hoogste ooit behoort, ligt het advies voor vangsten op de F_{MDO} -puntwaarde 36 % hoger dan in 2025. De ICES benadrukt echter dat de prognose gebaseerd is op één enkel onderzoek, daarom onzeker is en dat de waarschijnlijkheid dat het bestand onder de instandhoudingsreferentiepunten zal liggen, mogelijk wordt onderschat. Daarnaast wijst de ICES op het probleem van onjuiste rapportage,

¹⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202623>.

¹⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.28512521>.

¹⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202617>.

¹⁹ Zie voetnoot 17.

²⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202620>.

²¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202893>.

die tot meer onzekerheid leidt. De Commissie merkt ook op dat in veel visserijen sprot samen met haring wordt gevangen. De Commissie stelt daarom voor om de voor 2025 vastgestelde TAC (139 500 ton) in 2026 te handhaven en dus overeenkomstig artikel 4, lid 4, van het MJP de TAC onder MDO F_{lower} vast te stellen. De Commissie stelt ook voor de paaisluitingsperiode die de Raad voor 2025 heeft ingesteld, te handhaven.

Al ten minste sinds de jaren 1990 constateert de ICES dat de toestand van de rivierbestanden van zalm in het Oostzeegebied heterogeen is: sommige doen het goed, andere niet. Sinds 2022 heeft de ICES telkens aanbevolen dat er een einde zou moeten komen aan alle commerciële en recreatieve zalmvangsten in het hoofdbekken omdat het per definitie om gemengde visserijen gaat waarbij zalm uit alle rivierbestanden wordt gevangen. Tegelijk heeft de ICES geoordeeld dat voortzetting van de bestaande gerichte visserij in sommige noordelijke kustgebieden tijdens de zomertrek van zalm nog steeds mogelijk is. Daarom heeft de Raad vanaf 2021 besloten om de gerichte zalmvisserij in het hoofdbekken te sluiten en een bijvangst-TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen, met een vrijstelling voor wetenschappelijke visserij, maar ook om de gerichte zalmvisserij in de desbetreffende noordelijke kustgebieden tijdens de zomerperiode open te houden. Vanaf 2021 is de Raad ook met herstelmaatregelen gekomen die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden (verbod op het gebruik van beugen, verbod op de visserij op zeeforel buiten de kustgebieden, dagelijkse meeneemlimiet van één zalm met ingeknipte vetvin per hengelaar in de meeste gebieden). In het ICES-advies voor 2026 wordt dezelfde aanpak gevolgd als in voorgaande jaren, maar wordt aanbevolen het niveau van de aanbevolen maximumvangsten verder te verlagen als gevolg van extra onzekerheden omtrent de abundantie van zalm in de belangrijkste zalmrivier²². De ICES wijst ook op de duidelijke afname van één bepaalde rivierpopulatie en beveelt daarom aan het begin van het visseizoen in de Ålandzee en rond de monding van die rivier uit te stellen van mei tot juni. De ICES blijft ook ramen dat de sterfte van wilde zalm na vrijlating in de met sleeplijnen bedreven recreatievisserij op zalm met ingeknipte vetvin (d.w.z. gekweekt) 24 % bedraagt (hoewel de voorlopige resultaten van een nieuwe studie erop wijzen dat de sterfte aanzienlijk lager kan zijn), wat leidt tot ongeveer 2 500 dode wilde zalmen. Daarom stelt de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening, in samenhang met artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening, voor om i) de TAC in beginsel te beperken tot onvermijdelijke bijvangsten; ii) een afwijking toe te staan voor gerichte commerciële kustzalmvisserij in de ICES-deelsectoren 29 noord tot en met 31, rekening houdend met de aanbevolen latere start van het visseizoen in ICES-deelsector 29 noord en rond één riviermonding in ICES-deelsector 31; iii) de TAC vast te stellen op het door de ICES aanbevolen niveau; iv) dezelfde herstelmaatregelen te handhaven als voor 2025; v) de beperkte flexibiliteit tussen de gebieden te handhaven voor 2026 zodat de vangstmogelijkheden voor de kust van ICES-deelsector 32 volledig kunnen worden benut; en vi) de mogelijkheid van recreatievisserij op zalm stop te zetten, behalve in de kustgebieden in de ICES-deelsectoren 29 noord tot en met 31, gedurende dezelfde perioden als de commerciële visserij.

Voor zalm in de Finse Golf heeft de ICES voor 2026 een voorzorgsadvies uitgebracht²³. Daarom stelt de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening een TAC op niveau van het voorzorgsadvies voor. Op basis van de quotumbenutting in het verleden stelt de Commissie ook voor om de beperkte flexibiliteit tussen de gebieden van twee TAC's voor zalm voor Estland te handhaven om te voorkomen dat de kustvisserijen voor andere soorten worden verstikt.

²² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202839>.

²³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202842>.

Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad bevat aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's. Zo bevatten de artikelen 3 en 4 flexibiliteitsbepalingen voor bestanden waarvoor respectievelijk voorzorgs- en analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn, met name op basis van de biologische toestand van de bestanden. Gezien de bijzonder kwetsbare toestand van het ecosysteem van de Oostzee en van verschillende visbestanden stelt de Commissie voor om jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 uit te sluiten voor bestanden met een biomassa onder B_{trigger} en voor bestanden waarvoor de ICES nulvangsten aanbeveelt of de gerichte visserij opschort. Daarnaast is in artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening een jaarflexibiliteitsmechanisme ingesteld voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat het beginsel van een rationele en verantwoorde exploitatie van de mariene biologische rijkdommen wordt ondermijnd door buitensporige flexibiliteit en dat de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen daardoor wordt bemoeilijkt, stelt de Commissie ook voor dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn indien de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening voorziet. Voorts moet ook jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening worden uitgesloten indien dit de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou ondermijnen, met name voor bestanden met een biomassa onder B_{trigger} en voor bestanden waarvoor alleen bijvangsten of wetenschappelijke visserij zijn toegestaan.

De Commissie stelt ook voor om Verordening (EU) 2025/202 van de Raad te wijzigen met het oog op de vaststelling van een TAC voor kever, waarvoor het visseizoen op 1 november 2025 begint. De TAC krijgt de aanduiding "p.m." (*pro memorie*), in afwachting van de publicatie van het ICES-advies, dat op 10 oktober 2025 wordt verwacht, en van de uitkomst van het overleg met het Verenigd Koninkrijk.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2026 en tot wijziging van Verordening (EU) 2025/202 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het is aan de Raad om maatregelen aan te nemen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief bepaalde functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Op grond van artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden aan de lidstaten worden toegewezen op een manier die de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij waarborgt.
- (2) De totale toegestane vangsten (total allowable catches — TAC's) moeten derhalve overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot billijke behandeling van de visserijsectoren en ook rekening houdend met de standpunten die kenbaar zijn gemaakt tijdens de raadpleging van de belanghebbenden.
- (3) Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad² bevat een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en voor de visserijen op deze bestanden. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van die verordening is het plan gericht op de verwezenlijking van de in artikel 2 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 genoemde doelstellingen van het GVB. Het plan beoogt ook ervoor te zorgen dat de mariene biologische rijkdommen zodanig worden geëxploiteerd dat de

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

populaties van de gevangen soorten worden hersteld tot en worden behouden op een niveau dat hoger is dan datgene wat de maximale duurzame opbrengst (MDO) kan opleveren. Ook heeft het plan tot doel ertoe bij te dragen dat de visserij- en aquacultuuractiviteiten op lange termijn ecologisch duurzaam zijn en stroken met de doelstellingen om op economisch, sociaal en werkgelegenheidsgebied voordelen te realiseren en bij te dragen tot de beschikbaarheid van voedsel. Deze doelstellingen, zoals nader omschreven in artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013, zijn onder meer het scheppen van voorwaarden om de visserijsector en verwerkende industrie en visserijgerelateerde activiteiten aan land levensvatbaar en concurrerend te maken. Voorts zijn ze erop gericht een redelijke levensstandaard te waarborgen voor degenen die van visserijactiviteiten afhankelijk zijn, met bijzondere aandacht voor de kustvisserij en de sociaal-economische aspecten.

- (4) Op 28 mei 2025 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) zijn jaarlijks advies voor de bestanden in de Oostzee voor 2026 gepubliceerd, maar voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee heeft de ICES zijn advies voor 2025 opnieuw uitgebracht. Volgens de ICES vertonen de meeste visserijen in de Oostzee ten minste enige mate van vermenging tussen bestanden. Die vermenging betreft zowel bestanden die onder een TAC vallen, als bestanden die niet onder een TAC vallen. De belangrijkste mate van vermenging vindt plaats onder pelagische en demersale soorten.
- (5) Voor 2026 adviseert de ICES nulvangsten van haring in het westelijke deel van de Oostzee, kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee en zalm in de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31. Al met al zou, bij vaststelling van de TAC's voor die bestanden op de door de ICES aanbevolen niveaus, de aanlandingsverplichting voor alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van “choke species” (knelsoorten of verstikkingssoorten). Kabeljauw is namelijk bijvangst in alle visserijen, westelijke haring in de gerichte sprotvisserij en zalm in tal van visserijen. Verstikking zou met name vaartuigen treffen die op platvis en pelagische soorten vissen: zij zouden mogelijk gedwongen zijn om hun visserijverrichtingen in 2026 stop te zetten, zodat die visserijen voortijdig worden gesloten. Op basis van gegevens van de Waarnemingspost voor de Europese markt voor visserij- en aquacultuurproducten wordt de waarde bij eerste verkoop van schol, sprot en haring die binnen de grenzen van de TAC's mogen worden gevangen en naar verwachting in het betrokken gebied worden gevangen, geraamd op respectievelijk 25 300 000 EUR, 55 700 000 EUR en 43 400 000 EUR. Tal van visserijen, en met name kleinschalige kustvisserijen, op soorten die niet onder een TAC vallen, zouden dan eveneens in 2026 moeten worden stopgezet. Om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen — vanwege de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren — en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, en rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, moeten de TAC's uitsluitend worden gehandhaafd voor onvermijdelijke bijvangsten van haring in het westelijke deel van de Oostzee, van kabeljauw in het oostelijke en het westelijke deel van de Oostzee en van zalm in het hoofdbekken.
- (6) Voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee heeft de ICES sinds 2019 nulvangsten geadviseerd. Aangezien het bestand zich in dezelfde kritieke toestand bevindt, heeft de ICES voor 2026 zijn advies voor 2025 opnieuw uitgebracht. In dat advies was de ICES overtuigd van de trends in de biomassa van het bestand en was hij ervan overtuigd dat de biomassa zich ruim onder het instandhoudingsreferentiepunt

(B_{lim}), waaronder er sprake van verminderde reproductiecapaciteit kan zijn, bevond. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening is het daarom passend om de gerichte visserij op te schorten, alsmede andere functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te treffen. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden voor onvermijdelijke bijvangsten ook op een laag niveau worden vastgesteld om de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen te voorkomen die zich zouden voordoen wanneer de vangstmogelijkheden op nul zouden worden vastgesteld.

- (7) Voor het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee adviseert de ICES, na gedurende meerdere jaren een laag vangstniveau te hebben aanbevolen, nulvangsten voor 2026. De biomassa van het bestand in 2025 ligt namelijk naar raming onder B_{lim} en zal zich in 2027 niet boven B_{lim} herstellen. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening is het daarom passend om de gerichte visserij op te schorten, alsmede andere functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te treffen. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden voor onvermijdelijke bijvangsten ook op een laag niveau worden vastgesteld om de sociaal-economische gevolgen te voorkomen die zich zouden voordoen wanneer de vangstmogelijkheden op nul zouden worden vastgesteld.
- (8) Voor zalm in de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 heeft de ICES zijn nulvangstadvisie gehandhaafd, maar acht hij gerichte commerciële en recreatievisserij in de zomer voor de kust ten noorden van 59° 30' NB (ICES-deelsectoren 29 noord, 30 en 31) voor 2026 mogelijk. De ICES heeft zijn vangstadvisie ook verder verlaagd ten opzichte van 2025 vanwege extra onzekerheden omtrent de abundantie van zalm in de belangrijkste zalmrivier. Bovendien merkt de ICES op dat door pas in juni te beginnen vissen in ICES-deelsector 29 noord en buiten de riviermonding van de Râneälven de verdere bescherming van deze bijzonder kwetsbare wildezalmpopulatie en van andere vroegmigrerende wildezalmpopulaties wordt bevorderd. Daarnaast is er bij wilde zalm sprake van sterfte na vrijlating ervan in de recreatievisserij op zalm met ingeknipte vetvin. Overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening is het daarom passend het niveau van de vangstmogelijkheden, het visserijgebied en de visserijperiode vast te stellen in overeenstemming met het ICES-advies, en functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te treffen (verbod op het gebruik van beuglijnen en op de visserij op zeeforel buiten kustgebieden; recreatievisserij alleen toestaan waar en wanneer gerichte commerciële visserij is toegestaan).
- (9) Om de vangstmogelijkheden voor de kustvisserij op zalm in ICES-deelsector 32 volledig te kunnen benutten, moet voor zalm de beperkte gebiedsflexibiliteit tussen enerzijds de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 en anderzijds ICES-deelsector 32 worden toegestaan.
- (10) Om te vermijden dat zalm verkeerd wordt gerapporteerd als zeeforel in de zalmsvisserij, is het passend de visserij op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen te verbieden en de bijvangsten van zeeforel te beperken tot 3 % van de gecombineerde vangst van zeeforel en zalm.
- (11) Maatregelen inzake de recreatievisserij op kabeljauw en zalm en maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden mogen geen afbreuk doen aan

strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

- (12) Voor haring in de Botnische Golf geldt dat de biomassa volgens de ICES-ramingen is blijven afnemen en nu halverwege tussen B_{lim} en het instandhoudingsreferentiepunt ($MDO B_{trigger}$) ligt — beneden dat punt moeten er passende herstelmaatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat het bestand snel terugkeert boven een niveau dat de MDO kan opleveren. De ICES wijst ook op onzekerheden bij de raming van de jonge leeftijdsgroepen en van de ratio tussen gewicht en leeftijd. Daarnaast blijft de ICES erop wijzen dat het onwaarschijnlijk is dat het aandeel oudere exemplaren in de populatie toeneemt indien de vangstmogelijkheden op de F_{MDO} -puntwaarde worden vastgesteld. De ICES merkt verder op dat het bestand vermoedelijk kwetsbaar is voor verlies aan genetische diversiteit. In geen van de vangstscenario's binnen de F_{MDO} -bandbreedten is de kans dat het bestand in 2027 onder B_{lim} belandt minder dan 5 %. Bovendien bedraagt de waarschijnlijkheid dat het bestand zich in 2027 tot boven $B_{trigger}$ zal herstellen zelfs zonder enige visserij slechts 30 %. Overeenkomstig artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 is het daarom passend de vangstmogelijkheden dienovereenkomstig vast te stellen en een paaisluitingsperiode van drie maanden vast te stellen als functioneel daarmee verbonden herstelmaatregel.
- (13) Voor haring in het westelijke deel van de Oostzee adviseert de ICES voor het achtste opeenvolgende jaar nulvangsten. Zoals het geval was in 2024, heeft de ICES ook de ramingen van de biomassa voor de voorgaande jaren neerwaarts bijgesteld en raamt hij deze voor 2025, ondanks de gestage stijging ervan sinds 2021, nog steeds op slechts 52 % van B_{lim} . Voorts blijft de aanwas historisch laag en zal de biomassa in 2027 naar verwachting niet herstellen tot boven B_{lim} . Overeenkomstig artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1139 is het daarom passend om de gerichte visserij op te schorten en een einde te maken aan de uitzondering voor kleinschalige vissers. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden voor onvermijdelijke bijvangsten ook op een laag niveau worden vastgesteld om de sociaal-economische gevolgen te voorkomen die zich zouden voordoen wanneer de vangstmogelijkheden op nul zouden worden vastgesteld.
- (14) Het haringbestand in het centrale deel van de Oostzee heeft volgens de ICES-ramingen in het grootste deel van de voorbije dertig jaar onder B_{lim} gelegen. Volgens de ICES-ramingen ligt het bestand sinds 2024 dankzij de hogere ratio gewicht/leeftijd en de sterkere aanwas in 2022 boven B_{lim} , maar ligt het nog ver onder $MDO B_{trigger}$. De ICES raamt dat de aanwas in 2024 en 2025 sterk zou kunnen zijn, maar benadrukt dat deze ramingen onzeker zijn. De aanwas in 2023 ligt onder het gemiddelde. Bovendien herinnert de ICES eraan dat de voortdurende onjuiste rapportage van soorten de onzekerheid van het advies vergroot. In geen van de vangstscenario's binnen de F_{MDO} -bandbreedten is de kans dat de biomassa van het bestand in 2027 onder B_{lim} belandt minder dan 5 %. Bovendien is er ook zonder enige visserij en ondanks de gunstige prognoses nog een kans van 52 % dat het bestand in 2027 onder $MDO B_{trigger}$ blijft. Overeenkomstig artikel 4, lid 4, en artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 is het daarom passend de vangstmogelijkheden dienovereenkomstig vast te stellen en een paaisluitingsperiode van drie maanden vast te stellen als functioneel daarmee verbonden herstelmaatregel.
- (15) Voor haring in de Golf van Riga en schol, ligt volgens de ICES-ramingen de biomassa boven $MDO B_{trigger}$ en de visserijdruk onder F_{MDO} . Overeenkomstig artikel 4, lid 3,

van Verordening (EU) 2016/1139 moeten de vangstmogelijkheden daarom dienovereenkomstig worden vastgesteld.

- (16) Volgens de ICES-ramingen ligt de biomassa van sprot nog boven B_{trigger} , maar blijft deze wel fors afnemen als gevolg van de bevestigde historisch lage aanwas van 2021 tot 2023. De biomassa ligt naar raming in 2025 op het laagste niveau sinds 1990 en dicht bij MDO B_{trigger} . De ICES raamt dat de aanwas in 2024 uitzonderlijk hoog zou kunnen zijn, maar benadrukt dat de raming onzeker is en dat de kans dat de biomassa onder de instandhoudingsreferentiepunten ligt, mogelijk wordt onderschat. Daarnaast herinnert de ICES eraan dat de voortdurende onjuiste rapportage van soorten de onzekerheid van het advies vergroot. Overeenkomstig artikel 4, lid 4, van Verordening (EU) 2016/1139 moeten de vangstmogelijkheden daarom dienovereenkomstig worden vastgesteld. Overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 stelt de Commissie ook voor de bestaande paaisluitingsperiode van drie maanden te behouden.
- (17) De in deze verordening bepaalde vangstmogelijkheden moeten worden gemonitord en gecontroleerd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad³, en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden aan de Commissie. Daarom moet worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij bij de Commissie gegevens over aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden indienen.
- (18) De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁴ voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor bestanden waarvoor zowel voorzorgs-TAC's als analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening bepaalt de Raad bij de vaststelling van de TAC's op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn, met name op basis van hun biologische toestand, aangezien dit mechanisme ertoe leidt dat in een bepaald jaar quota beschikbaar zijn die de oorspronkelijk voor dat jaar vastgestelde quota overschrijden. Tot nu toe werden deze artikelen niet toegepast op bestanden met een biomassa onder B_{lim} . Gezien de kwetsbare toestand van het ecosysteem van de Oostzee en de visbestanden daarvan, is het passend deze artikelen ook niet toe te passen op bestanden met een biomassa tussen B_{lim} en MDO B_{trigger} . Daarnaast voorziet artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd door buitensporige flexibiliteit, mogen de jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en de jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet cumulatief van toepassing zijn. De jaarflexibiliteit moet uit hoofde van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU)

³ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

⁴ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj>).

nr. 1380/2013 waar nodig worden uitgesloten op basis van de biologische toestand van de bestanden.

- (19) De biomassa van kabeljauw in het oostelijke deel en het westelijke deel van de Oostzee en van haring in het westelijke deel van de Oostzee ligt onder B_{lim} . Voor al deze bestanden worden in 2026 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij toegestaan. De biomassa van haring in de Botnische Golf en haring in het centrale deel van de Oostzee ligt ruim onder $MDO B_{trigger}$. Om die reden en gezien de relatief geringe veerkracht van het ecosysteem van de Oostzee hebben de lidstaten met een quotumaandeel in de betrokken TAC's toegezegd de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, in 2026 niet op die bestanden toe te passen, zodat de vangsten in 2026 niet groter zullen zijn dan de betrokken TAC's. Voorts ligt de biomassa van vrijwel alle rivierbestanden van zalm ten zuiden van $59^{\circ} 30' NB$ onder het grensreferentiepunt voor de productie van smolt (R_{lim}) en zijn in 2026 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij toegestaan. Daarom hebben de betrokken lidstaten voor 2026 eenzelfde toezegging gedaan voor de jaarflexibiliteit voor zalmvangsten in het hoofdbekken.
- (20) [placeholder voor kever: De Unie en het Verenigd Koninkrijk hebben op [XX] oktober 2025 bilateraal overleg gepleegd over de TAC voor kever in ICES-sector 3a (Skagerrak-Kattegat), de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a (Noordzee) voor de periode van 1 november 2025 tot en met 31 oktober 2026. Dit overleg is gehouden uit hoofde van artikel 498, lid 2, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (de “handels- en samenwerkingsovereenkomst”)⁵. De Unie heeft aan dit overleg deelgenomen op basis van nadere bepalingen van het Uniestandpunt dat de Raad op [XX] oktober 2025 heeft bekrachtigd, op grond van artikel 2 van Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad⁶. De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn het eens geworden over een TAC op basis van het op [XX] oktober 2025 gepubliceerde ICES-advies voor kever in ICES-deelgebied 4 en ICES-sector 3a voor die periode. Het resultaat van het overleg is vastgelegd in het schriftelijk verslag, dat op [XX] oktober 2025 is ondertekend door de delegatiehoofden van de Unie en het Verenigd Koninkrijk. De TAC voor de periode van 1 november 2025 tot en met 31 oktober 2026 moet daarom worden vastgesteld op het in dat schriftelijk verslag genoemde niveau.]
- (21) [placeholder voor andere eventuele wijzigingen in Verordening (EU) 2025/202 van de Raad].
- (22) Verordening (EU) 2025/202⁷ moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

⁵ PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/oj).

⁶ Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj>).

⁷ Verordening (EU) 2025/202 van de Raad van 30 januari 2025 tot vaststelling, voor 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2024/257 wat betreft vangstmogelijkheden voor 2025 (PB L, 2025/202, 31.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/202/oj>).

- (23) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen en het levensonderhoud van de vissers veilig te stellen, moeten de bepalingen van deze verordening betreffende de Oostzee van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2026. De bepalingen met betrekking tot kever in het Skagerrak-Kattegat en in de Noordzee moeten met terugwerkende kracht van 1 november 2025 tot en met 31 oktober 2026 van toepassing zijn omdat dat het visseizoen voor kever is. Gezien de urgentie moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* in werking treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening stelt voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee de vangstmogelijkheden voor 2026 vast en wijzigt sommige bij Verordening (EU) 2025/202 vastgestelde vangstmogelijkheden in andere wateren.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in de Oostzee.

Zij is ook van toepassing op de recreatievisserij indien in de toepasselijke bepalingen uitdrukkelijk naar deze visserij wordt verwezen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Daarnaast gelden de volgende definities:

- (1) “deelsector”: een deelsector van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) in de Oostzee als gedefinieerd in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁸;
- (2) “totale toegestane vangst” (TAC):
 - (a) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;
 - (b) in de overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;

⁸ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj>).

- (3) “quotum”: een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;
- (4) “recreatievisserij”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de biologische rijkdommen van de zee worden geëxploiteerd voor recreatieve, toeristische of sportieve doeleinden;
- (5) “analytische beoordeling”: een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand, ook gebaseerd op benaderende waarden, die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen;
- (6) “analytische TAC”: een TAC waarvoor een analytische beoordeling beschikbaar is;
- (7) “voorzorgs-TAC”: een TAC waarvoor geen analytische beoordeling beschikbaar is, maar waarvoor ofwel een beoordeling op basis van de voorzorgsbenadering beschikbaar is ofwel helemaal geen beoordeling beschikbaar is.

HOOFDSTUK II VANGSTMOGELIJKHEDEN

Artikel 4

TAC's en toewijzingen

De TAC's, quota en, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden maatregelen zijn opgenomen in de bijlage.

Artikel 5

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:
 - (a) het ruilen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - (c) extra aanlandingen die worden toegestaan op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 of artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (d) hoeveelheden die worden ingehouden overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 of overgedragen op grond van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (e) verlagingen of verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. Bestanden waarvoor voorzorgs- of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in de bijlage bij deze verordening.
3. Tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-

TAC is vastgesteld, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC is vastgesteld.

4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

Artikel 6

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangsten

De bestanden van niet-doelsoorten binnen biologisch veilige grenzen als bedoeld in artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 waarop de afwijking van de verplichting om vangsten in mindering te brengen op de desbetreffende quota van toepassing is, zijn vermeld in de desbetreffende TAC-tabellen in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 7

Sluitingen ter bescherming van paaiende kabeljauw

1. Het is verboden met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 25 en 26 van 1 mei tot en met 31 augustus.
2. Het in lid 1 neergelegde verbod geldt niet voor:
 - (a) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek plaatsvinden, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad⁹;
 - (b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;
 - (c) vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 25 vissen op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie, met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, in gebieden waar de waterdiepte minder dan vijftig meter bedraagt volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteiten, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd, onverminderd de in artikel 8, lid 1, punt a), en artikel 9, lid 1, bedoelde sluitingsperiodes.
3. Het is van 15 januari tot en met 31 maart verboden met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 22 en 23 en van 15 mei tot en met 15 augustus in deelsector 24.

⁹ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj>).

4. Het in lid 3 neergelegde verbod geldt niet voor:
- (a) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek plaatsvinden, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;
 - (b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;
 - (c) vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 24 vissen op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie, met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, in gebieden waar de waterdiepte minder dan veertig meter bedraagt volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteiten, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd;
 - (d) vissersvaartuigen van de Unie die met dreggen vissen op tweekleppige weekdieren in deelsector 22 in gebieden met een waterdiepte van minder dan 20 meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten.
5. Kapiteins van vissersvaartuigen van de Unie als bedoeld in lid 2, punt b) of punt c), en lid 4, punt b), punt c) of punt d), zorgen ervoor dat hun visserijactiviteiten te allen tijde door de controleautoriteiten van de bevoegde lidstaat kunnen worden gemonitord.

Artikel 8

Sluitingen ter bescherming van paaiende haring in de deelsectoren 25, 26, 27, 28.2, 29, 30, 31 en 32

1. Het is verboden pelagische soorten te bevissen met pelagische trawls in kustgebieden tot vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen en waar de waterdiepte minder dan twintig meter bedraagt volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteit in de volgende perioden en gebieden:
- (a) van 16 maart tot en met 15 juni in de deelsectoren 25 en 26;
 - (b) van 1 april tot en met 30 juni in de deelsectoren 27 en 28.2;
 - (c) van 1 mei tot en met 31 juli in de deelsectoren 29 tot en met 32.
2. Het in lid 1 neergelegde verbod is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241. Deze afwijking is beperkt tot de initiële quotumtoewijzing van elke lidstaat.

Artikel 9

Sluitingen ter bescherming van paaiende sprot in de deelsectoren 25, 26, 27, 28.2, 29 en 32

1. Van 1 mei tot en met 31 juli is het voor vissersvaartuigen van de Unie verboden om met actief vistuig te vissen op pelagische bestanden in gebieden buiten twaalf zeemijl

gemeten vanaf de basislijnen in de deelsectoren 25, 26, 27, 28.2 en 29 en ten westen van 24 00' OL in deelsector 32.

2. Het in lid 1 neergelegde verbod geldt niet voor:
 - (a) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek plaatsvinden, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241; deze afwijking wordt beperkt tot de initiële quotumtoewijzing van elke lidstaat;
 - (b) vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van minder dan twaalf meter over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig.

Artikel 10

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op kabeljauw in de deelsectoren 22 tot en met 32

1. Recreatievisserij op kabeljauw is verboden in de deelsectoren 22 tot en met 32. Elk incidenteel gevangen kabeljauwexemplaar wordt onmiddellijk weer in zee vrijgelaten.
2. Onverminderd lid 1 mogen incidentele bijvangsten van kabeljauw in de recreatievisserij op andere soorten in de deelsectoren 27 tot en met 32 aan boord worden gehouden.

Artikel 11

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op zalm in de deelsectoren 22 tot en met 31

1. Recreatievisserij op zalm is verboden in de deelsectoren 22 tot en met 31. Elk incidenteel gevangen zalmexemplaar wordt onmiddellijk weer in zee vrijgelaten.
2. In afwijking van lid 1 is recreatievisserij op zalm toegestaan in gebieden binnen vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen gedurende de volgende perioden en gebieden:
 - (a) van 1 juni tot en met 31 augustus in ICES-deelsector 29 ten noorden van 59° 30' NB;
 - (b) van 1 mei tot en met 31 augustus in de ICES-deelsectoren 30 en 31, met uitzondering van mei in het gebied binnen vier zeemijl gemeten vanaf de monding van de Råneälven.
3. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 12

Maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden in de deelsectoren 22 tot en met 32

1. In de deelsectoren 22 tot en met 32 mogen vissersvaartuigen van de Unie niet vissen op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen. Bij het vissen op zalm buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in deelsector 32 mogen bijvangsten van zeeforel op elk moment aan boord of bij aanlanding na elke visreis niet meer bedragen dan 3 % van de totale zalm- en zeeforelvangst.

2. Het is verboden om in de deelsectoren 22 tot en met 31 met beuglijnen op zeeforel of zalm te vissen buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.
3. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 13

Toezening van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens aan de Commissie toezenden over hoeveelheden van bestanden die gevangen of aangeland zijn, gebruiken daarvoor de bestandscodes van de bijlage bij deze verordening.

HOOFDSTUK III SLOTBEPALINGEN

Artikel 14

Wijziging van Verordening (EU) 2025/202

Verordening (EU) 2025/202 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) In deel B van bijlage IA wordt tabel 122 vervangen door:

“

Tabel 122

Soort: Kever en geassocieerde bijvangsten			Gebied: 3a; wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van 4; wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a (NOP/2A3A4.)		
<i>Trisopterus esmarkii</i>					
Jaar	2025		2026		Analytische TAC Artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.
Denemarken	299,722	(¹)(²)	<i>pro memorie</i>	(⁴)	
Duitsland	0,057	(¹)(²)(³)	(p.m.)	(⁴)	
Nederland	0,221	(¹)(²)(³)	p.m.	(⁴)	
Unie	300	(¹)(²)(³)	p.m.	(⁴)	
Verenigd Koninkrijk	100	(¹)	p.m.	(⁴)	
TAC	400	(¹)	p.m.	(⁴)	
(1)	Mag slechts worden gevangen van 1 november 2024 tot en met 31 oktober 2025.				
(2)	Uitsluitend voor bijvangsten. Gerichte visserij op kever is niet toegestaan voor dit quotum.				
(3)	Bijvangstquota mogen alleen worden gevangen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-gebieden 2a, 3a en 4.				
(4)	Mag slechts worden gevangen van 1 november 2025 tot en met 31 oktober 2026.				

”

- (2) [placeholder voor andere wijzigingen in Verordening (EU) 2025/202 van de Raad].

Artikel 15

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari tot en met 31 december 2026.

In afwijking van de tweede alinea geldt het volgende:

- (a) artikel 14, punt 1), is van toepassing van 1 november 2025 tot en met 31 oktober 2026;
- (b) [placeholder voor andere wijzigingen in Verordening (EU) 2025/202 van de Raad].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter